



Ljubljana, 12. september 2017

EDUCATION AT A GLANCE 2017 – INDICATORS OECD POGLED NA IZOBRAŽEVANJE 2017 – KAZALNIKI OECD

V nadaljevanju si lahko preberete več o zborniku Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) *Education at a Glance* (EAG), "Pogled na izobraževanje" 2017, uradno objavljenem v torek, **12. septembra 2017, ob 11.00**. Poudarki, preglednice in grafični prikazi s celotno publikacijo EAG 2017 so dostopni na spletni strani OECD http://www.oecd-ilibrary.org/education/education-at-a-glance-2017_eag-2017-en.

I. PREDSTAVITEV PUBLIKACIJE IN PROCESA PRIPRAVE

EDUCATION AT A GLANCE (EAG) je najobširnejši mednarodni zbornik izbranih primerljivih podatkov o stanju in učinkih izobraževanja v 35 državah članicah OECD in partnerskih državah (Argentina, Brazilija, Kitajska, Kolumbija, Kostarika, Indija, Indonezija, Litva, Ruska federacija, Savdska Arabija in Južnoafriška republika). Namen zbornika je omogočiti in spodbujati mednarodno primerjalni pogled in vzajemno učenje pri razvijanju izobraževalnih politik in sistemov v državah.

Publikacija je rezultat sodelovanja držav članic, institucij in strokovnjakov, ter Sekretariata OECD, v okviru programa INES ("Indikatorji izobraževalnih sistemov") za zbiranje podatkov in razvoj mednarodno primerljivih kazalnikov na področju izobraževanja.

EAG izide vsako leto, običajno jeseni, v tiskani in elektronski obliki: <http://www.oecd-ilibrary.org/education/education-at-a-glance> 19991487 (prvič je izšel leta 1992). Določene preglednice, poudarki iz ugotovitev za posamezne države (*Country notes*) in povzetki, kakor tudi pregledi virov, metod in tehničnih opomb (*Annex 3*), so objavljeni na spletni strani OECD. Publikacija (okvirno 500 strani) je dostopna v angleškem, francoskem, nemškem in španskem jeziku.

Podatki/kazalniki EAG so razporejeni v štiri stalne vsebinske sklope:

- poglavje A (kazalniki A): Učinki izobraževalnih institucij in vplivi učenja
- poglavje B (kazalniki B): Finančni in človeški viri v izobraževanju
- poglavje C (kazalniki C): Dostopnost, udeležba in napredovanje v izobraževanju
- poglavje D (kazalniki D): Učno okolje in organizacija v šolah

Posamezni kazalniki so opisani pri točki V.

Vsako poglavje vsebuje 5 do 9 kazalnikov, ki jih izberejo sodelujoči v okviru programa INES na mednarodni ravni. Države lahko sodelujejo tudi pri razvijanju kazalnikov. Razdelek vsakega kazalnika obsega več preglednic in grafov (slik), opis konteksta, glavne ugotovitve, analizo podatkov ter definicije, opis metodologije in vire, pri določenih kazalnikih tudi opis trendov ali okvir z besedilom, ki dodatno osvetljuje vsebino. Nekatere preglednice, potrebne za natančnejše razumevanje podatkov, pregledi virov, metod in tehničnih opomb so dodani v aneksih. Podatki so prikazani primerjalno glede na povprečje med državami OECD, EU22 (države članice EU in OECD), G20 in v nekaterih primerih tudi glede na povprečje vseh držav.

Glavni viri EAG so: vprašalniki UOE (skupni vprašalniki UNESCO, OECD in EUROSTAT), drugi podatkovni viri o prebivalstvu (npr. raziskava delovne sile in statistični podatki o dohodku in življenjskih pogojih), letni vprašalniki mrež INES NESLI¹ in LSO², priložnostni oziroma periodični vprašalniki o izbranih vprašanjih, skupni vprašalnik mrež NESLI in Eurydice o obsegu pouka, podatki iz mednarodnih raziskav OECD PISA

¹ Network for the Collection and Adjudication of System-level descriptive Information on Educational Structures, Policies and Practices

² Network on Labour Market, Economic and Social Outcomes of Learning

(program mednarodne primerjave dosežkov petnajstletnikov), TALIS (mednarodna raziskava o poučevanju in učenju) in PIAAC (mednarodno ocenjevanje kompetenc odraslih).

Nekateri kazalniki temeljijo na podatkih izpred treh do štirih let (predvsem finančni podatki), nekateri so sodobnejši, izpred enega do dveh let. Podatki o obsegu pouka prikazujejo stanje v tekočem letu.

Za primerjavo izobraževalnih sistemov v različnih državah se uporablja **mednarodna standardna klasifikacija izobraževanja ISCED**, ki razvršča izobraževalne programe po ravneh in izobraževalnih področjih. Uporaba klasifikacije omogoča, da so nacionalni statistični podatki zbrani in prikazani na mednarodno primerljiv način. V poročilu 2017 je za ravni izobraževanja uporabljena klasifikacija ISCED 2011³, za izobraževalna področja pa prvič ISCED-F 2013⁴, če ni drugače navedeno. Več o klasifikaciji ISCED 2011 in klasifikaciji ISCED-F 2013 je mogoče prebrati v priročnikih, objavljenih na spletni strani Inštituta za statistiko UNESCO (UIS) <http://uis.unesco.org/en/isced-mappings>.

II. SLOVENIJA IN EAG

Slovenija je k programu INES ("Indikatorji izobraževalnih sistemov") pristopila leta 2005, njeni podatki so bili prvič objavljeni v EAG 2007. Leta 2012 se je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport vključilo tudi v mrežo INES NESLI za zbiranje in presojanje opisnih podatkov o strukturah, politikah in praksah v izobraževanju. Poleg mreže NESLI deluje v okviru programa še mreža LSO za zbiranje in razvijanje podatkov o ekonomskih in socialnih učinkih izobraževanja ter učinkih izobraževanja, povezanih s trgom dela. Ministrstvo v mreži LSO ne sodeluje.

Podatke za Slovenijo posredujeta Statistični urad Republike Slovenije (statistične podatke, kazalnike A–C in nekatere D) in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (predvsem opisne podatke za kazalnike D).

Za razumevanje slovenskih podatkov je pomembno pojasnilo o tem, kako pri nas razvrščamo vzgojo in izobraževanje glede na klasifikacijo ISCED 2011, ki razlikuje med osmimi ravnmi izobraževanja:

ISCED 0 - pred-primarna/predšolska vzgoja in izobraževanje: prvo starostno obdobje (ISCED 01) in drugo starostno obdobje (ISCED 02) predšolske vzgoje

ISCED 1 - primarno izobraževanje: osnovnošolsko izobraževanje od 1. do 6. razreda (1. in 2. vzgojno-izobraževalno obdobje)

ISCED 2 - nižje sekundarno izobraževanje: osnovnošolsko izobraževanje od 7. do 9. razreda (3. vzgojno-izobraževalno obdobje)

ISCED 3 - višje sekundarno izobraževanje: srednješolsko izobraževanje

ISCED 4 - posekondarno neterciarno izobraževanje: /

ISCED 5 - krajše terciarno izobraževanje: višje strokovno izobraževanje

ISCED 6 - prva stopnja (*Bachelor*): izobraževanje po študijskih programih prve stopnje

ISCED 7 - druga stopnja (*Master*): izobraževanje po študijskih programih druge stopnje

ISCED 8 - doktorsko izobraževanje: doktorsko izobraževanje (študijski programi tretje stopnje)

Navedba "sekundarno izobraževanje" (*secondary education*) tako za Slovenijo pomeni, da podatki zajemajo skupaj 3. vzgojno-izobraževalno obdobje osnovne šole in srednješolsko izobraževanje.

Navedba "poklicno" (*vocational*) izobraževanje vključuje nižje in srednje poklicno izobraževanje, srednje strokovno in tehniško izobraževanje ter poklicno-tehniško izobraževanje.

Navedba "splošno višje sekundarno izobraževanje" (*general upper secondary*) v Sloveniji pomeni gimnazijsko izobraževanje.

Več pojasnil o razvrstitvi izobraževanja, tudi prejšnjega višje- in visokošolskega izobraževanja, je na voljo na spletni strani Inštituta za statistiko UNESCO (UIS), v rubriki "ISCED MAPPINGS" (<http://uis.unesco.org/en/isced-mappings>).

³ Klasifikacijo ISCED 2011 je sprejela Generalna konferenca UNESCO novembra 2011.

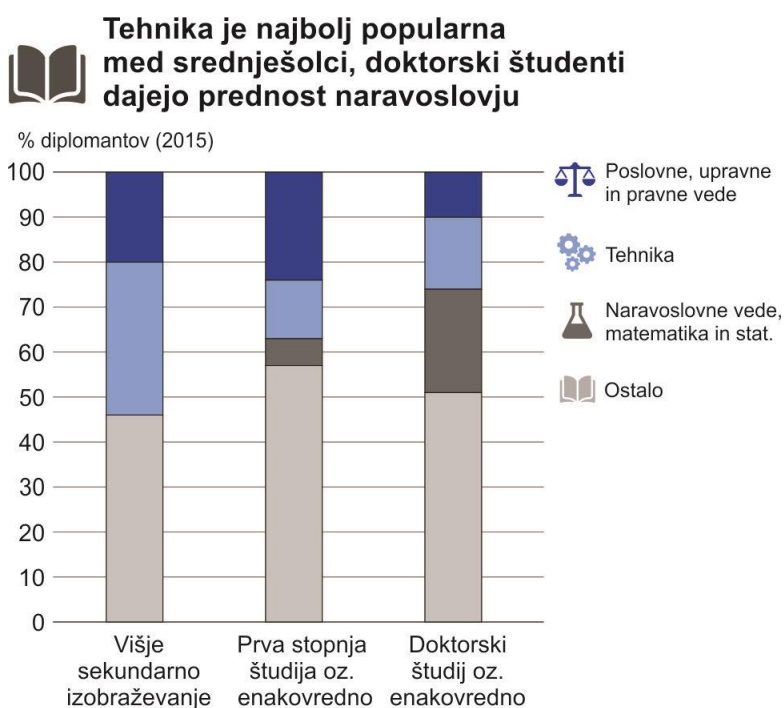
⁴ Klasifikacijo ISCED-F 2013 (ISCED Fields of Education and Training 2013) je sprejela Generalna konferenca UNESCO novembra 2013.

III. SPLOŠNI POUDARKI IZ ZBORNIKA EAG 2017

Publikacija EAG 2017 v središče postavlja **vidik izobraževalnih področij** in s tem v zvezi analizira različne kazalnike skozi prizmo kariernih odločitev mladih odraslih.

V večini držav OECD je najbolj priljubljen študij na področju družbenih, poslovnih, upravnih in pravnih ved. Po povprečju OECD ima 23 % terciarno izobraženih odraslih, starih 25–64 let, diplomu tega področja, medtem, ko jih ima diplomu s študijskega področja naravoslovja, matematike in statistike le 5 %, odstotek manj s področja računalništva, 17 % pa s področja tehnike, proizvodne tehnologije in gradbeništva. Zanimanje za slednje je bolj pogosto v srednješolskem poklicnem izobraževanju. Približno tretjina dijakov pridobi srednješolsko izobrazbo s tega področja.

Zanimanje za študij naravoslovja, tehnologije in matematike (STEM⁵) je večje na višjih stopnjah terciarnega izobraževanja, prav tako tovrstnemu študiju dajejo prednost mednarodni študenti – kar tretjina, ki jih študira v državah OECD, se odloča za ta področja študija.



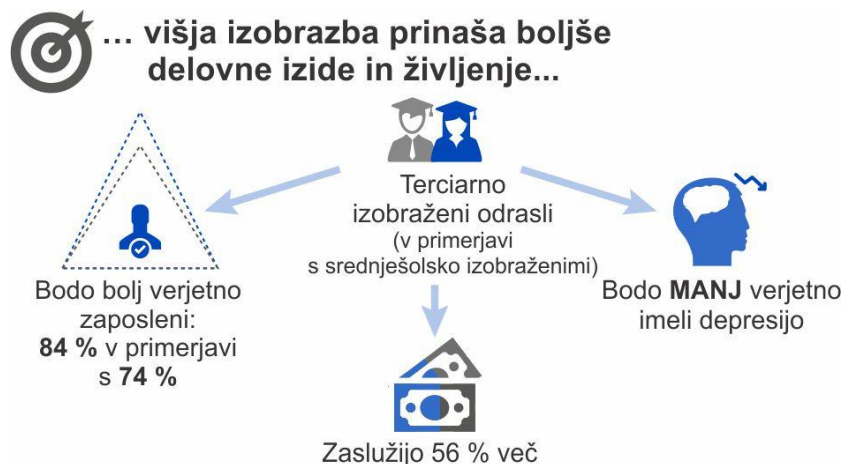
Vir: EAG 2017, str. 26

Odrasli so danes na splošno **bolj izobraženi**, kot so bili ob prelomu tisočletja.

Leta 2000 je največji delež mladih odraslih, starih 25–34 let, pridobil največ srednješolsko izobrazbo, danes jih ima največ terciarno izobrazbo. Podatki kažejo, da se vlaganje v terciarno izobraževanje najbolj povrne – terciarno izobraženi imajo večje možnosti za zaposlitev, v povprečju višje plače, manj verjetno bodo imeli depresivne motnje kot njihovi manj izobraženi vrstniki.

⁵ Ang: science, technology, engineering and mathematics

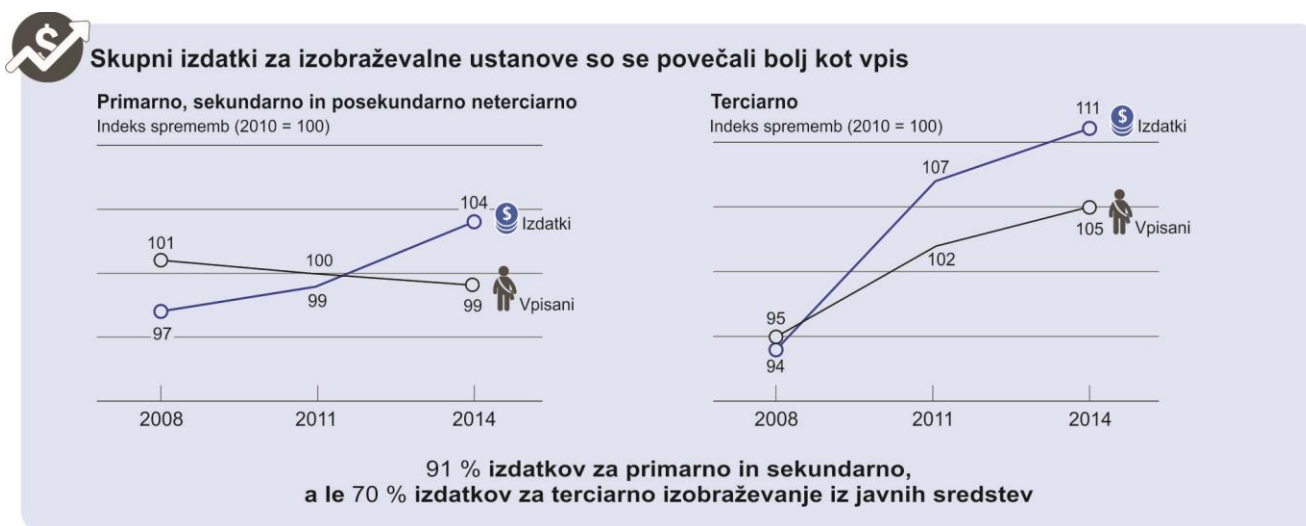
Od leta 2000 se je delež mladih odraslih, starih 20–24 let, ki so še vedno vključeni v izobraževanje, povečal za 10 %, medtem ko je delež enako starih zaposlenih padel za 9 %.



Vir: EAG 2017, str. 25

Med drugimi glavnimi ugotovitvami EAG 2017 velja omeniti, da so se od leta 2008 do 2014 **izdatki za izobraževanje (brez predšolske vzgoje)** večali bolj, kot se je večala vključenost na vseh ravneh izobraževanja. Še posebej to velja za terciarno raven, kar kaže na velik pomen, ki ga tej ravni izobraževanja pripisujejo tako vlade kot družba.

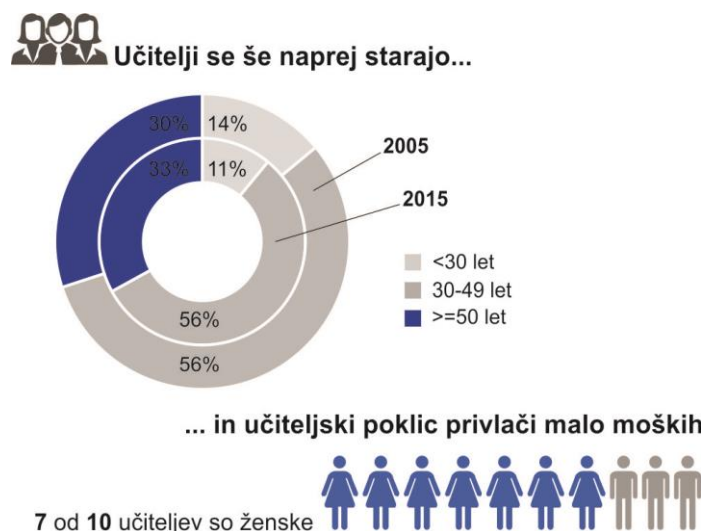
Čeprav so se v letih 2010–2014 izdatki za izobraževanje od primarne do terciarne ravni povečevali, pa v povprečju v državah OECD niso sledili rasti BDP.



Vir: EAG 2017, str. 25

Učiteljski poklic je vedno manj privlačen za mlade. Učitelji so v povprečju starejši – na primarni in sekundarni ravni je v državah članicah OECD in partnerskih državah v povprečju tretjina učiteljev starih vsaj 50 let.

V tem poklicu še vedno močno prevladujejo ženske, v povprečju jena vseh ravneh vzgoje in izobraževanja 70 % žensk (EU22 72%); v predšolski vzgoji jih je 97 % in delež pada z ravnijo izobraževanja.



Vir: EAG 2017, str. 25

Plače učiteljev so nižje od plač zaposlenih, ki imajo primerljivo izobrazbo, kar se kaže kot pomembna ovira pri odločanju za ta poklic. Upad gospodarstva leta 2008 je imel neposreden vpliv na plače, ki so jih v nekaterih državah znižali ali zamrzili. Zakonsko določene plače so se v obdobju 2005–2015 realno znižale v tretjini držav, ki so posredovale podatke.



EAG 2017 celotno poglavje posveča **ciljem trajnostnega razvoja (SDG)**, ki so bili sprejeti v okviru Organizacije Združenih narodov ([Agenda 2030 za trajnostni razvoj](#)) in zajemajo 17 splošnih ciljev, od katerih 4. cilj *naslavlja izobraževanje*: "Vsem enakopravno zagotoviti kakovostno izobrazbo ter spodbujati možnosti vseživljenjskega učenja za vsakogar". Izobraževanje je tako pomembno pri doseganju trajnostno naravnane, uspešnega in pravičnega sveta, da bi neuspeh pri doseganju 4. cilja ogrozil tudi doseganje SDG kot celote, je zapisano v EAG 2017.

Kot je zapisano v uvodniku EAG, ki ga je podpisal generalni sekretar OECD *Angel Gurría*, publikacija predstavlja, kje so države članice OECD in partnerske države na poti doseganja ciljev SDG. Pri določenih ciljeh ostajajo velike razlike med državami OECD.

Za vsakega od splošnih ciljev so opredeljeni tudi konkretni cilji, četrty jih ima deset. Spremljanje in pregledi uresničevanja splošnih in konkretnih ciljev temeljijo na svetovnih in tematskih kazalnikih. Okvir svetovnih kazalnikov bo zajemal manjši nabor primerljivih kazalnikov, ki se bodo uporabljali za spremljanje napredovanja globalno. Tematski kazalniki pa predstavljajo večji nabor kazalnikov, med katerimi lahko države in organizacije izbirajo in z njimi dopolnijo spremljanje vsakega od ciljev. OECD sodeluje z UNESCO-m pri vzpostavitvi celovitega podatkovnega sistema za poročanje in spremljanje na globalni ravni.

Poglavje EAG 2017 predstavlja poročilo o vsakem od teh konkretnih ciljev tako, da uporabi podatke o svetovnih in tematskih kazalnikih.

Podatki kažejo, da države članice OECD in partnerske države uspešno napredujejo pri doseganju določenih "izobraževalnih" ciljev SDG in da vsaj deloma dosegajo mnoge od tistih, ki so povezani s šolsko infrastrukturo in dostopnostjo osnovnošolskega izobraževanja. Vendar za mnoge države ostaja velik izziv doseganje ciljev, povezanih z učnimi izidi in pravičnostjo. Države OECD so dosegle enakost med spoloma glede dostopnosti zgodnjih ravni izobraževanja, razlike med spoloma pa se še vedno pojavljajo pri izobraževanju odraslih in učnih izidih.

Generalni sekretar *Gurria* izpostavi, da je izobraževanje sredstvo, s katerim uresničujemo vizijo jutrišnjega dne, da je temelj za spodbujanje razvoja, zmanjševanje gospodarskih razlik in ustvarjanje vključujoče družbe.

Mednarodne raziskave OECD, ki so vir podatkov za EAG 2017 so: PISA 2015, TALIS 2013 in PIAAC 2012 in 2015.

IV. PREGLED KAZALNIKOV, TABEL IN SLIK V EAG 2017

Poglavje A: UČINKI IZOBRAŽEVALNIH INSTITUCIJ IN VPLIVI UČENJA

A1: IZOBRAZBA ODRASLIH

Kazalnik A1 prikazuje deleže odrasle populacije, ki so dosegli določeno raven izobrazbe. Prikazuje splošno raven spretnosti in znanja prebivalcev, ki so na voljo trgu dela. Je temeljni kazalnik podpore drugim podrobnejšim podatkom o izobraževanju v državah. Glede na prejšnja leta bolj natančno prikazuje podatke po področjih terciarnega izobraževanja.

Tabela A1.1.	Izobrazba odraslih, starih 25–64 let, 2016
Tabela A1.2.	Trendi v izobraževanju odraslih, starih 25–35 let (2000, 2005, 2010, 2015 in 2016)
Tabela A1.3.	Področja študija na terciarnem izobraževanju odraslih, starih 25–64 let, 2016
Slika A1.1.	Področja študija na terciarnem izobraževanju odraslih, starih 25–64 let, 2016
Slika A1.2.	Izobrazba odraslih, starih 25–35 let, 2016
Slika A1.3.	Delež odraslih, starih 25–34 let, z največ višje sekundarno ali posekundarno neterciarno izobrazbo po vrsti programa, 2016
Slika A1.4.	Delež odraslih, starih 25–64 let, s terciarno izobrazbo po podnacionalnih regijah, 2016

A2: PRIČAKOVANI DELEŽ MLADIH, KI BODO KADARKOLI V ŽIVLJENJU USPEŠNO KONČALI VIŠJE SEKUNDARNO IZOBRAŽEVANJE

Čeprav v mnogih državah izobraževanje po končanem nižjem sekundarnem izobraževanju ni več obvezno, imajo mladi v državah OECD, ki opustijo šolanje brez dosežene višje sekundarne izobrazbe, težave pri iskanju oziroma ohranjanju službe.

Kazalnik A2 je namenjen primerjavi pričakovanega deleža dijakov, ki bodo kadarkoli v življenju dosegli višje sekundarno izobrazbo. Višje sekundarno izobraževanje, ki obsega splošno in poklicno, pripravlja za vstop na višje ravni izobraževanja ali za trg dela. Traja navadno od dveh do pet let in v mnogih državah ni obvezno, zato mladi pogosto opustijo šolanje in ne pridobijo izobrazbe, potrebne za vstop na trg delovne sile.

Tabela A2.1.	Značilnosti diplomantov višjega sekundarnega izobraževanja splošnih in poklicnih ⁶ programov, 2015
Tabela A2.2.	Diplomanti višjega sekundarnega in posekundarnega neterciarnega izobraževanja, po starostnih skupinah, 2015
Tabela A2.3.	Spremembe pričakovanega deleža diplomantov, ki so prvič končali višje sekundarno in posekundarno neterciarno izobraževanje, po starostnih skupinah, 2001, 2010 in 2015
Slika A2.1.	Delež diplomantk višjega sekundarnega poklicnega izobraževanja, po področjih izobraževanja, 2015
Slika A2.2.	Delež vseh diplomantov višjega sekundarnega izobraževanja, po starostnih skupinah in vrsti programa, 2015
Slika A2.3.	Trendi diplomantov, ki so prvič končali višje sekundarno izobraževanje, mlajši od 25 let, 2005 in 2015

A3: ZNAČILNOSTI MLADIH, KI BODO KONČALI TERCIARNO IZOBRAŽEVANJE

V državah OECD obstajajo različni mehanizmi, ki spodbujajo posameznike, da si pridobijo izobrazbo na terciarni ravni. Ti so povezani predvsem z višjimi plačami in možnostjo zaposlitve. Kazalnik A3 prikazuje podatke o doseganju terciarne izobrazbe in diplomantih.

Tabela A3.1.	Porazdelitev diplomantov terciarnega izobraževanja, po področjih študija, 2015
Tabela A3.2.	Značilnosti diplomantov, ki so prvič končali terciarno izobraževanje, 2015
Tabela A3.3.	Diplomanti, ki so prvič končali terciarno izobraževanje, po ravneh izobraževanja, 2015
Slika A3.1.	Porazdelitev diplomantov terciarnega izobraževanja glede na povprečje OECD in partnerske države, po področjih študija in po ISCED ravneh, 2015
Slika A3.2.	Porazdelitev diplomantov, ki so prvič končali terciarno izobraževanje, po področjih izobraževanja, 2015
Slika A3.3.	Diplomanti, ki so prvič končali terciarno izobraževanje, mlajši od 30 let, 2015
Slika A3.4.	Slovenski diplomanti, ki so prvič končali terciarno izobraževanje, mlajši od 30 let (2005, 2015)

A.4: VPLIV IZOBRAZBE STARŠEV NA DOSEGANJE IZOBRAZBE MLADIH

Temeljni del socialne pogodbe je, da imajo vsi mladi enake možnosti dostopa do kakovostnega izobraževanja. To je zelo pomembno, ko se spopadamo z neenakostjo glede izobraževalnih možnosti s ciljem zagotoviti socialno mobilnost in razširiti nabor kandidatov za visokošolsko izobraževanje in visokokvalificirano delovno silo. Ta kazalnik proučuje medgeneracijsko mobilnost v izobraževanju in zato predstavlja podatke o doseženi izobrazbi staršev in njihovem morebitnem migrantskem ozadju osnovo za analizo.

Tabela A4.1	Odrasli s terciarno izobrazbo, katerih oba starša imata končano manj kot terciarno izobrazbo, po vrstah programa in starostnih skupinah, 2012 ali 2015
-------------	--

⁶ V publikaciji uporabljen izraz "poklicno" (*vocational*) izobraževanje v Sloveniji vključuje nižje in srednje poklicno izobraževanje, srednje strokovno in tehniško izobraževanje ter poklicno-tehniško izobraževanje.

Tabela A4.2.	Odrasli s terciarno izobrazbo, katerih eden od staršev ima končano terciarno izobrazbo, po vrstah programa in starostnih skupinah, 2012 ali 2015
Tabela A4.3.	Spremembe v verjetnosti, da bi imeli terciarno izobrazbo vrste A ali izobrazbo, pridobljeno po naprednem raziskovalnem programu ⁷ , glede na spol, starostno skupino in izobrazbo staršev, 2012 ali 2015
Tabela A4.4. (na spletu)	Spremembe v verjetnosti končanja terciarne izobrazbe vrste B, po spolu, starostni skupini in izobrazbi staršev, 2012 ali 2015
Slika A4.1.	Izobrazba odraslih, starih 30–44 in 45–59 let, po izobrazbi staršev, 2012 ali 2015
Slika A4.2.	Delež odraslih, starih 30–44 in 45–59 let, brez starša s končano terciarno izobrazbo vrste A ali naprednim raziskovalnim programom, 2012 ali 2015
Slika A4.3.	Delež odraslih, starih 30–44 let, s končanim terciarnim izobraževanjem vrste A ali z izobrazbo, pridobljeno po naprednem raziskovalnem programu, po izobrazbi staršev, 2012 ali 2015
Slika A4.4.	Delež odraslih, starih 30–44 let, s končanim terciarnim izobraževanjem vrste B, po izobrazbi staršev, 2012 ali 2015
Slika A4.5.	Kumulativna verjetnost za izobraževanje po študijskih programih druge stopnje, 2012 ali 2015

A5: VPLIV IZOBRAZBE NA SODELOVANJE NA TRGU DELA

Stopnja delovne aktivnosti in brezposelnosti po doseženih ravneh izobraževanja je eden od ključnih pokazateljev pomena izobraževanja za uspeh na trgu dela. Ta kazalnik še posebej izpostavlja neugodne posledice nedokončanega višjega sekundarnega izobraževanja. Podatki o trgu dela, kot na primer delež oseb glede na aktivnost (delovno aktivni in brezposelni) po doseženi izobrazbi, predstavljajo tako koristi, povezane z izobraževanjem, kot tudi oceno možnosti posameznih izobrazbenih skupin na trgu dela.

Tabela A5.1	Stopnja delovne aktivnosti starostne skupine 25–64 let, glede na izobrazbo, 2016
Tabela A5.2.	Trendi stopnje delovne aktivnosti starostne skupine 25–64 let, glede na izobrazbo, 2000, 2005, 2010, 2015 in 2016
Tabela A5.3.	Stopnja delovne aktivnosti starostne skupine 25–64 let s terciarno izobrazbo, po področjih študija, 2016
Tabela A5.4.	Stopnja delovne aktivnosti, brezposelnosti in neaktivnosti v starostni skupini 25–34 let, glede na izobrazbo, 2016
Tabela A5.a	Status na trgu dela (aktivnost) za starostno skupino 25–34 let z višjim sekundarnim ali posekundarnim neterciarnim izobraževanjem, po vrsti programa in vrsti poklicnih programov, 2015
Tabela A5.b (na spletu)	Stopnja delovne aktivnosti odraslih z višjo sekundarno ali posekundarno neterciarno izobrazbo po starosti, po vrsti (poklicnega) programa programov, 2015
Slika A5.1.	Stopnja delovne aktivnosti starostne skupine 25–64 let s terciarno izobrazbo, po področjih izobraževanja, 2016
Slika A5.2.	Trendi stopnje delovne aktivnosti starostne skupine 25–34 let z manj kot sekundarno izobrazbo, 2005 in 2016
Slika A5.3.	Stopnja delovne aktivnosti starostne skupine 25–34 let, glede na izobrazbo in vrsto programov, 2016

⁷ Ang.: tertiary-type A or an advanced research programme degree

Slika A5.4.	Stopnja brezposelnosti starostne skupine 25–34 let glede na izobrazbo, 2016
Slika A5.a	Delež starostne skupine 25–34 let z višjim sekundarnim ali posekundarnim neterciarnim izobraževanjem, po vrsti (poklicnega) programa, 2015
Slika A5.b	Stopnja delovne aktivnosti odraslih z višjim sekundarnim ali posekundarnim neterciarnim izobraževanjem, po starosti, po vrsti (poklicnega) programa, 2015
Slika A5.c	Relativna prednost zaposlovanja 25–34 letnikov, po izobrazbi, 2016

A6: UČINEK IZOBRAZBE NA PLAČO

Višja izobrazba pomeni navadno boljše možnosti zaposlitve in višjo plačo. Razlike med državami glede plač (bruto) odražajo različne situacije, kot so zakonodaja, ki določa minimalno plačo, močni sindikati, kakovostno delovno okolje in predvsem tudi kažejo, ali je povpraševanje po izobraženi delovni sili uravnoteženo s ponudbo, še posebej v luči sprememb v določenem časovnem obdobju. Visoke in naraščajoče plače lahko nakazujejo, da obstaja pomanjkanje visoko izobraženih kadrov in nasprotno lahko nizke in padajoče plače nakazujejo višek delovne sile. Možnost za višji zaslužek in hitreje naraščajoče plače so lahko spodbuda, da se posameznik odloči za nadaljevanje izobraževanja, ali pa le-to vpliva na izbiro področja izobraževanja. Na višino plače vplivajo tudi drugi dejavniki. Izplačane plače žensk so nižje od plač moških ne glede na doseženo izobrazbo.

Tabela A6.1	Primerjava plač zaposlenih po izobrazbi, 2015
Tabela A6.2	Raven plač glede na mediano plače, po izobrazbi, 2015
Tabela A6.3	Razlika med plačami žensk in moških po izobrazbi in starostnih skupinah, 2015
Slika A6.1	Primerjava plač odraslih, po izobrazbi, 2015
Slika A6.2	Primerjava median plače zaposlenih s terciarno izobrazbo in njihov delež populacije, 2015
Slika A6.a	Primerjava mediane plače mladih diplomantov terciarnega izobraževanja tri leta po končani drugi stopnji glede na področje študija, 2015
Slika A6.b	Medsebojna kohortna letna rast plač starostne skupine 25–34 let in 55–64 let, po izobrazbi, 2015
Slika A6.3	Delež plač študentov, po starostnih skupinah, 2015
Slika A6.4	Prihodki študentov kot odstotek prihodkov ne-študentov po starostih skupinah, 2015

A7: FINANČNE SPODBUDE ZA VLAGANJE V IZOBRAŽEVANJE

Kazalnik natančneje proučuje spodbude za vlaganje v izobraževanje in pri tem upošteva tudi trajanje izobraževanja, stroške, možnosti na trgu dela, davke in prispevke, socialne transferje itd. Izobraževanje prinaša ekonomske koristi tako posameznikom kot tudi družbi – nižji socialni transferji in dodatni davki, ki jih plačajo posamezniki, ko zaradi višje izobrazbe prejmejo višje plačilo za svoje delo. Kazalnik prikazuje oceno neto finančnega donosa za višje ravni izobrazbe za posameznike in družbo.

Tabela A7.1a	Zasebni stroški in koristi terciarne izobrazbe moškega, 2013
Tabela A7.1b	Zasebni stroški in koristi terciarne izobrazbe ženske, 2013
Tabela A7.2a	Javni stroški in koristi terciarne izobrazbe moškega, 2013
Tabela A7.2b	Javni stroški in koristi terciarne izobrazbe ženske, 2013
Tabela A7.3a	Zasebni/javni stroški in koristi terciarne izobrazbe moškega, po ravneh terciarnega izobraževanja, 2013
Tabela A7.3b	Zasebni/javni stroški in koristi terciarne izobrazbe ženske, po ravneh terciarnega izobraževanja, 2013

Tabela A7.a	Neto finančni donos moškega, ki doseže terciarno izobrazbo, po diskontni stopnji, 2013
Tabela A7.4a (na spletu)	Zasebni stroški in koristi višje sekundarne izobrazbe moškega, 2013
Tabela A7.4b (na spletu)	Zasebni stroški in koristi višje sekundarne izobrazbe ženske, 2013
Tabela A7.5a (na spletu)	Javni stroški in koristi višje sekundarne izobrazbe moškega, 2013
Tabela A7.5b (na spletu)	Javni stroški in koristi višje sekundarne izobrazbe ženske, 2013
Slika A7.1	Zasebni neto finančni donos za terciarno izobrazbo glede na spol, 2013
Slika A7.2	Zasebni stroški in koristi terciarne izobrazbe glede na spol, 2013
Slika A7.3	Javni stroški in koristi terciarne izobrazbe glede na spol, 2013
Slika A7.4	Zasebni stroški in koristi izobraževanja žensk z višjo strokovno izobrazbo, izobrazbo prve in druge stopnje in doktoratom ali enakovredno stopnjo izobrazbe, 2013

A8: POVEZAVA MED SOCIALNIMI IZIDI IN IZOBRAZBO

Izobraževanje in socialni izidi so prepoznani kot pomembni dejavniki pri razvijanju uravnotežene družbe in zato se zanimanje zanj povečuje in sega preko tradicionalnih meril uspeha, kot je prihodek ali BDP, k socialnim aspektom, kot so večje zadovoljstvo z življenjem, boljše zdravje, večja angažiranost v družbi. Ta kazalnik proučuje pomen izobraževanja za zdravje in izide, povezane z dobrim počutjem, v državah OECD.

Tabela A8.1	Delež odraslih, ki poročajo o depresivnih motnjah, glede na spol, starostno skupino in izobrazbo, 2014
Tabela A8.2	Delež odraslih, ki poročajo o depresivnih motnjah, glede na delovni status in izobrazbo, 2014
Tabela A8.3	Spremembe verjetnosti poročanja o depresivnih motnjah, po stopnji izobrazbe in delovnem statusu, 2014
Slika A8.1	Delež odraslih, ki poročajo o depresivnih motnjah, glede na izobrazbo, 2014
Slika A8.2	Delež odraslih, ki poročajo o depresivnih motnjah, glede na spol in izobrazbo, 2014
Slika A8.3	Delež odraslih, ki poročajo o depresivnih motnjah, glede na delovni status in izobrazbo, 2014
Slika A8.4	Verjetnost poročanja o depresivnih motnjah upošteva spol, starost in zaslužek, 2014
Slika A8.a	Delež odraslih, ki poročajo, da so bili napadeni ali oropani in izobrazba, 2015

A9: DOKONČANJE ŠOLANJA NA VIŠJI SEKUNDARNI RAVNI

Ta kazalnik meri uspešnost dokončanja višjih sekundarnih programov. Kazalnik zajema čas, potreben za dokončanje teh programov in delež dijakov, ki so še vedno v izobraževanju po izteku teoretičnega trajanja programov. Omogoča tudi oceno števila dijakov, ki prenehajo s šolanjem in primerjavo stopenj dokončanja šolanja po spolu in vrsti programa. Nedokončano sekundarno izobraževanje ni nujno neuspeh za posameznika, lahko pa nizka stopnja dokončanja šolanja nakazuje, da izobraževalni sistem ne izpolnjuje potreb in pričakovanj dijakov.

Tabela A9.1	Stopnja dokončanja ⁸ višjega sekundarnega izobraževanja, po programih in spolu, 2015
Tabela A9.2	Porazdelitev dijakov višjega sekundarnega izobraževanje, po programih, po teoretičnem trajanju in dodanih dveh letih, 2015
Slika A9.1.	Stopnja dokončanja višjega sekundarnega izobraževanja po spolu, 2015
Slika A9.2	Rezultati dijakov, ki so vstopili v višje sekundarno izobraževanje, po trajanju, 2015
Slika A9.a	Stopnja dokončanja višjega sekundarnega izobraževanja po izobrazbi staršev in migrantskem statusu dijakov, 2015
Slika A9.b	Stopnja dokončanja višjega sekundarnega izobraževanja po programih, 2015

POGLAVJE B: FINANČNI IN ČLOVEŠKI VIRI V IZOBRAŽEVANJU

B1 IZDATKI NA UČENCA

Zahteve po visokokakovostni vzgoji in izobraževanju, ki se lahko izkaže v višjih stroških na učenca, je potrebno uravnotežiti z drugimi potrebami po javnih sredstvih in z davki. Zato se v javnih razpravah pogosto postavlja vprašanje, ali se vloženi viri za izobraževanje ustrezno povrnejo. Čeprav je težko oceniti optimalni obseg sredstev, ki omogočajo vsakemu učencu pripravo na življenje in delo v sodobni družbi, je lahko mednarodna primerjava stroškov izobraževalnih institucij na učenca koristna referenčna točka. Kazalnik prikazuje javne in zasebne izdatke izobraževalnih ustanov glede na število vključenih učencev (v FTE).

Tabela B1.1	Letni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah za vse storitve, 2014
Tabela B1.2	Letni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah za jedrne izobraževalne storitve, pomožne storitve in raziskovalno-razvojno dejavnost (R&D), 2014
Tabela B1.3	Spremembe izdatkov na učenca v izobraževalnih ustanovah za vse storitve glede na različne dejavnike po ravneh izobraževanja, 2008, 2011in 2014
Tabela B1.4 (na spletu)	Kumulativni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah za pričakovano trajanje primarnega in sekundarnega izobraževanja, 2014
Tabela B1.5 (na spletu)	Letni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah za vse storitve glede na BDP na prebivalca, 2014
Slika B1.1	Letni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah glede na vrsto storitve, 2014
Slika B1.2	Letni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah za vse storitve po ravneh izobraževanja, 2014
Slika B1.3	Kumulativni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah za pričakovano trajanje primarnega in sekundarnega izobraževanja, 2014
Slika B1.4	Kumulativni izdatki na učenca v izobraževalnih ustanovah za pričakovano trajanje primarnega in sekundarnega izobraževanja, 2013
Slika B1.a	Razmerje med kumulativnimi izdatki na učenca med šestim in petnajstim letom in povprečni bralni dosežek (PISA)

⁸ Ang.: completion rate

B2: DELEŽ NACIONALNEGA BOGASTVA, KI SE GA PORABI ZA IZOBRAŽEVALNE USTANOVE

Ta kazalnik prikazuje, kolikšen delež nacionalnega bogastva se namenja za izobraževalne ustanove. Izdatki za izobraževalne ustanove so investicija, ki lahko prispeva k pospeševanju ekonomske rasti, h krepitvi produktivnosti, k osebni in družbeni razvoju in zmanjšanju družbenih neenakosti. Podatki o izdatkih za izobraževalne ustanove, izraženi v deležu BDP, kažejo, kakšen pomen država daje izobraževanju (v smislu razpoložljivih virov). Kazalnik tako pokriva izdatke šol, univerz in drugih javnih in zasebnih ustanov, ki izvajajo ali podpirajo izobraževalne storitve (izobraževalne storitve, ki jih izvajajo podjetja kot del dualnih programov).

Tabela B2.1	Izdatki za izobraževalne ustanove v deležu BDP po ravneh izobraževanja, 2014
Tabela B2.2	Trendi v izdatkih za izobraževalne ustanove v deležu BDP po ravneh izobraževanja, 2005, 2010-2014
Tabela B2.3	Izdatki za izobraževalne ustanove v deležu BDP po virih sredstev in ravneh izobraževanja, 2014
Tabela B2.4 (na spletu)	Spremembe javnih izdatkov za izobraževalne ustanove v deležu BDP, 2008, 2010 in 2014
Slika B2.1	Izdatki za izobraževalne ustanove v deležu BDP, 2014
Slika B2.2	Javni in zasebni izdatki za izobraževalne ustanove v deležu BDP po ravneh izobraževanja, 2014
Slika B2.3	Indeks sprememb javnih izdatkov za izobraževalne ustanove in v BDP, 2008–2014

B3 : OBSEG JAVNEGA IN ZASEBNEGA FINANCIRANJA IZOBRAŽEVALNIH USTANOV

V mnogih državah OECD je razmerje med javnim in zasebnim vložkom v izobraževanje pomembno politično vprašanje. Nekateri deležniki opozarjajo, da bi lahko porušeno ravnovesje odvrnilo potencialne študente, da bi se vpisali v terciarno izobraževanje. Ta kazalnik raziskuje razmerje med javnim in zasebnim financiranjem, ki je namenjeno izobraževalnim ustanovam na posamezni ravni izobraževanja. Prav tako razčleni zasebno financiranje na izdatke gospodinjstev in izdatke drugih zasebnih entitet.

Tabela B3.1a	Razmerje med deležem javnih in zasebnih izdatkov za izobraževalne ustanove po ravneh izobraževanja, 2014
Tabela B3.1b	Razmerje med deležem razčlenjenih javnih in zasebnih izdatkov za izobraževalne ustanove po ravneh izobraževanja, 2014
Tabela B3.2a	Trendi deleža javnih izdatkov za izobraževalne ustanove in indeks sprememb javnih in zasebnih izdatkov v primarnem, sekundarnem in posekundarnem neterciarnem izobraževanju, 2005, 2008, 2011–2014
Tabela B3.2b	Trendi deleža javnih izdatkov za ustanove terciarnega izobraževanja in indeks sprememb javnih in zasebnih izdatkov, 2005, 2008, 2011–2014
Tabela B3.3 (na spletu)	Letni izdatki za izobraževalne ustanove na učenca po obliki lastnine ustanove, 2014
Slika B3.1	Delež zasebnih izdatkov za izobraževalne ustanove, 2014
Slika B3.2	Porazdelitev javnih in zasebnih izdatkov za izobraževalne ustanove, 2014
Slika B3.3	Spremembe zasebnih izdatkov za ustanove terciarnega izobraževanja, 2010 = 100, 2005 in 2014

B4: CELOTNA JAVNA PORABA ZA IZOBRAŽEVANJE

Celotna javna poraba za izobraževanje⁹, ki jo izrazimo v deležu celotne javne porabe, pokaže, kakšen pomen država namenja izobraževanju v primerjavi z drugimi sektorji, kot na primer z zdravstvom, socialo, obrambo. Ustrezna raven javnega financiranja izobraževanja zagotavlja dostopnost izobraževanja za vse in tako vsem članom družbe omogoča enakovredne možnosti za izobraževanje. Ta kazalnik se osredotoča na javne izdatke za izobraževanje in spreminjanje javne porabe.

Tabela B4.1	Celotni javni izdatki za izobraževanje, 2014
Tabela B4.2	Trendi celotnih javnih izdatkov za primarno do terciarno izobraževanje, 2005, 2008, 2010–2014
Tabela B4.3	Delež javnih izdatkov na osrednji, regionalni in lokalni ravni, 2014
Slika B4.1	Spremembe celotnih javnih izdatkov za izobraževanje v deležu celotnih javnofinančnih izdatkov, 2010–2014
Slika B4.2	Razporeditev celotnih javnih izdatkov za izobraževanje v deležu celotnih javnofinančnih izdatkov, 2014
Slika B4.3	Porazdelitev izvornih virov javnih sredstev za izobraževanje in spremembe v deležu sredstev po prenosu med osrednjo, regionalno in lokalno ravno, 2014

B5: ŠOLNINE ZA ŠTUDIJ IN JAVNE POMOČI ŠTUDENTOM TERCIARNEGA IZOBRAŽEVANJA

Politične odločitve o uvedbi šolnin, ki jih zaračunajo višje- in visokošolski zavodi, vplivajo tako na stroške, ki jih imajo za študij študenti, kot tudi na potrebna sredstva za ustanove terciarnega izobraževanja. Subvencije za študente in njihove družine so mehanizem, s katerim oblasti spodbujajo vključenost v izobraževanje, posebej študente iz družin, ki imajo nizke prihodke, in jim tako pokrijejo del stroškov, povezanih z izobraževanjem. Na ta način oblasti zagotavljajo enake možnosti za izobraževanje. Ta kazalnik prikazuje povprečno letno šolnino, ki jo zaračunajo javne in zasebne ustanove, in obstoj sistema posojil oziroma pomoči v državah. Kazalnik analizira, če so štipendije/pomoči in posojila bolj pogosta v državah, kjer ustanove zaračunavajo višje šolnine.

Tabela B5.1	Ocenjena letna povprečna šolnina izobraževalnih ustanov, 2015/16
Tabela B5.2 (na spletu)	Ocenjeni indeks sprememb šolnin izobraževalnih ustanov (ISCED ravni 5 do 8) in nedavno izvedene reforme terciarnega izobraževanja, povezane s šolninami, 2015/16
Tabela B5.3	Povprečna šolnina terciarnih javnih in zasebnih ustanov za izbrano področje študija, 2015/16
Slika B5.1	Šolnine javnih in zasebnih ustanov za študij na prvi ali enakovredni stopnji, 2015/16
Slika B5.2	Povprečna šolnina javnih ustanov za študij na prvi ali enakovredni stopnji za izbrano področje študija, 2015/16
Slika B5.3	Porazdelitev finančne podpore študentom na prvi ali enakovredni stopnji, 2015/16

B6: IZDATKI ZA IZOBRAŽEVANJE GLEDE NA VRSTO PORABE

Porazdelitev porabe glede na različne vrste izdatkov (tekoči, investicijski) lahko vpliva na kakovost storitev (kot npr. plače učiteljev), na izobraževalne objekte (vzdrževanje) in zmožnost izobraževalnega sistema, da se prilagodi demografskim spremembam in trendom vpisa. Primerjava med državami glede razporejanja izdatkov za izobraževanje ponuja vpogled v organizacijo in delovanje njihovih izobraževalnih ustanov. Ta kazalnik

⁹ Celotni javni izdatki za izobraževanje zajemajo vse proračunske izdatke za formalno-stopenjsko izobraževanje mladine in odraslih na ravni države in občin. Zajeti so javni izdatki neposredno za izobraževalne ustanove in transferji gospodinjstvom (štipendije, subvencije za prehrano, vozovnice, bivanje, učbeniki ipd). Finančni podatki za Slovenijo so zbrani po mednarodno primerljivi metodologiji z vprašalnikom UOE.

primerja razdelitev porabe na tekoče in investicijske izdatke in znotraj tekočih še na več kot tri tipične glavne namene za izobraževalne ustanove.

Tabela B6.1	Delež tekočih in investicijskih izdatkov glede na raven izobraževanja, 2014
Tabela B6.2	Tekoči izdatki glede na kategorijo sredstev, 2014
Tabela B6.3	Delež tekočih izdatkov glede na kategorijo sredstev in po obliki lastnine ustanove, 2014
Slika B6.1	Delež investicijskih izdatkov v deležu celotnih izdatkov v javnih in zasebnih ustanovah, 2014
Slika B6.2	Razporeditev tekočih izdatkov v javnih izobraževalnih ustanovah, 2014

B7: DEJAVNIKI, KI VPLIVAJO NA IZDATKE ZA IZOBRAŽEVANJE

Države skušajo zagotoviti boljše in več izobraževanja za prebivalce, hkrati pa tudi učinkovito porabo javnih sredstev. Največji delež izdatkov za izobraževanje namenjajo države OECD za plače učiteljev, plače zato predstavljajo tudi večinski del v izračunanih stroških na posameznega učenca. Na izračun velikosti oddelka,¹⁰ ki ga najdemo v kazalniku, vplivajo obseg pouka za učence, učna obveznost učiteljev, plače in število učiteljev, potrebnih za izvajanje pouka. Razlike med državami v teh štirih dejavnikih lahko razložijo, zakaj so izdatki na učenca različni. S pomočjo kazalnika lahko raziščemo politične odločitve držav glede vlaganja virov v primarno in sekundarno izobraževanje.

Tabela B7.1	Stroški plače učiteljev na učenca po ravneh izobraževanja, 2010 in 2015
Tabela B7.2	Vpliv različnih dejavnikov na stroške plače učiteljev na učenca, primarno izobraževanju, 2015
Tabela B7.3	Vpliv različnih dejavnikov na stroške plače učiteljev na učenca, nižje sekundarno izobraževanje, 2015
Tabela B7.4a (na spletu)	Dejavniki za izračun stroškov plače učiteljev na učenca v javnih ustanovah, primarno izobraževanje, 2010 in 2015
Tabela B7.4b (na spletu)	Dejavniki za izračun stroškov plače učiteljev na učenca v javnih ustanovah, nižje sekundarno izobraževanje, 2010 in 2015
Tabela B7.4c (na spletu)	Dejavniki za izračun stroškov plače učiteljev na učenca v javnih ustanovah, v splošnih programih višjega sekundarnega izobraževanja, 2015
Tabela B7.5 (na spletu)	Vpliv različnih dejavnikov na stroške plače učiteljev na učenca, v splošnih programih višjega sekundarnega izobraževanja, 2015
Tabela B7.a	Glavni dejavniki, ki vplivajo na plače učiteljev na učenca po ravneh izobraževanja, 2015
Tabela B7.b (na spletu)	Glavni dejavniki, ki vplivajo na plače učiteljev na učenca v deležu BDP na prebivalca po ravneh izobraževanja, 2015
Slika B7.1	Letni stroški plače učiteljev na učenca v javnih ustanovah po ravneh izobraževanja, 2015
Slika B7.2	Spremembe stroškov plač učiteljev na učenca, plač učiteljev in ocenjene velikosti oddelka, primarno in nižje sekundarno izobraževanje, 2010 in 2015
Slika B7.3	Vpliv različnih dejavnikov na stroške plače učiteljev na učenca v javnih ustanovah, nižje sekundarno izobraževanje, 2015
Slika B7.a	Vpliv različnih dejavnikov na stroške plače učiteljev na učenca v javnih ustanovah, predšolsko izobraževanje, 2015

¹⁰ Ang.: class size

Poglavje C: DOSTOPNOST, UDELEŽBA IN NAPREDOVANJE V IZOBRAŽEVANJU

C1: KDO SODELUJE V IZOBRAŽEVANJU

Dobro izobraženo prebivalstvo je bistveno za ekonomski in socialni razvoj države, zato si družbe prizadevajo zagotavljati otrokom, mladini in odraslim dostop do široke palete izobraževalnih možnosti. Kazalnik C1 prikazuje udeležbo in delež vpisanih v izobraževalne programe v OECD in partnerskih državah na različnih ISCED ravneh izobraževanja, od zgodnjega otroštva do terciarnega izobraževanja. Pokriva različne dejavnike, kot so starost, vrsta programov (akademski in poklicni), način izvedbe (redni in izredni), spol udeležencev in oblika lastnine ustanov (zasebne in javne).

Tabela C1.1	Delež vključenosti ¹¹ po starostnih skupinah, 2015
Tabela C1.2	Učenci, dijaki in študenti v deležu populacije, stare 15–20 let, 2005 in 2015
Tabela C1.3	Vpis dijakov v višje sekundarno izobraževanje po vrsti programov in starostnih skupinah, 2015
Slika C1.1	Delež vključenih v izobraževanje v starostni skupini 15–19 let po ravni in vrsti programov, 2015
Slika C1.2	Delež vključenih v izobraževanje, starih 18 let, 2005, 2010 in 2015
Slika C1.3	Delež študentov v terciarnem izobraževanju po obliki lastnine ustanove, 2015

C2: RAZLIKE MED SISTEMI PREDŠOLSKE VZGOJE¹² PO SVETU

Predšolska vzgoja (ISCED 0), ki zajema tako programe za zgodnje otroštvo (ISCED 01) kot tudi tiste programe (ISCED 02), ki se izvajajo pred začetkom primarnega izobraževanja, je začetna faza organiziranega poučevanja za mnoge otroke in je pomembna za njihov razvoj. Medtem ko je delež vključenosti v primarno in nižje sekundarno izobraževanje med državami OECD podoben, so razlike večje, ko pogledamo predšolsko vzgojo. Kazalnik C2 prikazuje raznolikost predšolskih programov po svetu. Zajema podatke o vključenosti in vpisu v programe, tipično starost otrok ob vpisu, financiranje in dolžino programov. Združuje delež vključenosti in podatke o porabi sredstev. Za več držav vsebuje podrobno ločene podatke o obeh obdobjih predšolske vzgoje, več opisnih informacij za boljšo razlago zbranih podatkov, povezavo med vpisom v zasebne ustanove in financiranjem izobraževanja.

Tabela C2.1	Delež vključenosti v predšolsko vzgojo in primarno izobraževanje po starosti, 2005 in 2015
Tabela C2.2	Lastnosti programov za zgodnje otroštvo in predprimarnega izobraževanja, 2015
Tabela C2.3	Izdatki za ustanove predšolske vzgoje, 2014
Tabela C2.4 (na spletu)	Lastnosti samo izobraževalnih in enovitih predšolskih programov, 2015
Tabela C2.5 (na spletu)	Programi predšolske vzgoje v OECD in partnerskih državah
Slika C2.1	Delež vključenosti otrok, starih 3 in 4 leta, v predšolsko vzgojo in primarno izobraževanje, 2015
Slika C2.2	Delež otrok v javnih in zasebnih ustanovah za predprimarno izobraževanje, 2015
Slika C2.3	Izdatki za ustanove predšolske vzgoje, 2014

¹¹ Ang.: enrolment rate

¹² Ang.: early childhood education

C3: PRIČAKOVANA VKLJUČENOST ŠTUDENTOV V TERCIARNO IZOBRAŽEVANJE

Pričakovani delež vključenosti¹³ je ocena deleža ljudi, ki se bodo kadarkoli v svojem življenju vključili v posamezno vrsto terciarnega študijskega programa. Kaže tudi na dostopnost terciarnega izobraževanja, zaznana vrednost vključenosti v terciarne programe ter stopnjo pridobivanja višjih ravni znanja in spretnosti, ki jih ceni trg delovne sile. Pričakovani delež vključenosti za določeno starost je za določeno vrsto terciarnega izobraževanja razmerje med številom prvič vključenih te starosti in velikostjo celotne populacije v ustrezni starosti. Celoten delež pričakovane vključitve je vsota deležev pričakovane vključitve za vsako starost.

Tabela C3.1	Delež prvič vključenih v terciarno izobraževanje, po področjih izobraževanja in spolu, 2015
Tabela C3.2	Lastnosti prvič novo vključenih po ravneh terciarnega izobraževanja, 2015
Tabela C3.3	Pričakovani delež prvič vključenih po ravneh terciarnega izobraževanja, 2015
Slika C3.1	Porazdelitev prvič vključenih v terciarno izobraževanje po STEM ¹⁴ področjih in deležu študentk na teh področjih, 2015
Slika C3.a	Karierna pričakovanja 15-letnih deklet in delež novo vključenih študentk v področja, povezana z naravoslovjem
Slika C3.2	Povprečna starost novo vključenih študentov po ravneh izobraževanja, 2015
Slika C3.b	Delež prvič vključenih v dolge programe prve stopnje (magisterij), na področjih zdravstva in tehnike, 2015
Slika C3.3	Pričakovani delež prvič vključenih v terciarno izobraževanje, 2015
Slika C3.4	Pričakovani delež prvič vključenih, mlajših od 25 let (brez mednarodnih študentov) v terciarno izobraževanje po spolu, 2015
Slika C3.c	Neenakost v dostopu do terciarnega izobraževanja med mladimi, starimi 18–24 let, 2015

C4: KDO ŠTUDIRA V TUJINI IN KJE

Delež mednarodno mobilnih študentov med vsemi vpisanimi v terciarnem izobraževanju kaže na obseg mobilnosti študentov v OECD in partnerskih državah. Kazalnik prikazuje globalne trende v mobilnosti študentov¹⁵ in glavne ciljne države mednarodnih študentov. Raziskuje razloge za izbiro ciljne države študija in kaže porazdelitve mednarodnih študentov po izvornih državah in regijah, vrsti študijskega programa in področju študija ter porazdelitve študentov nacionalnih populacij, ki so vpisani v študij izven svoje države.

Tabela C4.1	Mednarodna mobilnost študentov in tuji študenti v terciarnem izobraževanju, 2015
Tabela C4.2	Delež študentov, vključenih v široka področja terciarnega izobraževanja glede na status mobilnosti, 2015
Tabela C4.3	Vzorci mobilnosti tujih in mednarodnih študentov, 2015
Tabela C4.a	Šolnine za mednarodne študente
Tabela C4.4 (na spletu)	Porazdelitev mednarodnih in tujih študentov, vključenih v študijske programe druge in tretje ali enakovrednih stopenj, po izvorni državi, 2015
Tabela C4.5 (na spletu)	Študenti v tujini, vključeni v študijske programe druge in tretje ali enakovrednih stopenj, po ciljni državi, 2015

¹³ Ang.: entry rate

¹⁴ Področja STEM: matematika, naravoslovje in tehnologija (Vir: SURS, Izobraževanje v Sloveniji, 2012)

¹⁵ Tuji študenti so študenti, ki niso državljani države, v kateri študirajo. Mednarodni/mobilni študenti so tisti, ki so prečkali državno mejo in se preselili v drugo državo zaradi študija. V državi, v katero so odšli študirat, nimajo stalnega prebivališča oziroma imajo status nerezidentov.

Slika C4.1	Vhodna mobilnost študentov v terciarnem izobraževanju po ravneh ISCED, 2015
Slika C4.2	Mobilnost doktorskih študentov po področjih študija, OECD povprečje, 2015
Slika C4.3	Kroženje mednarodnih študentov v vsem terciarnem izobraževanju, 2015
Slika C4.a	Dolgoročna rast vključenosti tujih študentov v terciarno izobraževanje na svetu, 1975–2015

C5. PREHOD IZ IZOBRAŽEVANJA NA TRG DELA ALI KJE SO MLADI OD 15. DO 29. LETA STAROSTI

Izobraževanje in trg dela sta nujno povezani dejavnosti in obe bistvenega pomena na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Za večino mladih prehod na trg dela ni lahek, še posebej pa je težko, če se mlad človek znajde na njem kot brezposelna oseba. Prehod je kompleksen proces in nanj vplivajo dejavniki, kot sta dolžina in kakovost šolanja, razmere na trgu dela, ekonomski pogoji in demografija. Visoka stopnja splošne brezposelnosti ta prehod še oteži. Kazalnik C5 prikazuje celovito sliko mladih v starosti 15–29 let, ki se izobražujejo, kot tudi položaj tistih, ki so se nedavno nehali izobraževati, glede na njihov delovni status. Prikazuje deleže mladih, ki se ne izobražujejo in niso delovni aktivni (NEET).

Tabela C5.1	Delež mladih, starih 18–24 in 20–24 let, glede na izobraževanje in delovni status, 2016
Tabela C5.2	Trendi deleža mladih odraslih, glede na izobraževanje, delovni status in starost, 2000, 2005, 2010, 2015 in 2016
Tabela C5.3	Delež mladih, ki se ne izobražujejo in niso delovno aktivni ¹⁶ , glede na besedilne spretnosti, 2012 ali 2015
Tabela C5.3a	Povprečni dosežek pri besedilnih spretnostih mladih, ki se ne izobražujejo in niso delovno aktivni, in zaposlenih, 2012 ali 2015
Slika C5.1	Delež mladih v starosti 18–24 let glede na izobraževanje, zaposlenost, nezaposlenost in delovno neaktivnost, 2016
Slika C5.2	Delež mladih, ki se ne izobražujejo in niso delovno aktivni, v starosti 18–24 let glede na nezaposlenost in delovno neaktivnost, 2016
Slika C5.3	Trendi deleža mladih, ki se ne izobražujejo in niso delovno aktivni, v starosti 20–24 let, 2005 in 2016
Slika C5.4	Delež mladih, ki se ne izobražujejo in niso delovno aktivni, v starosti 15–29 let, 2016, in delež učencev, starih 15 let, z nizkimi besedilnimi spretnostmi, 2015

C6: KOLIKO ODRASLIH SODELUJE V IZOBRAŽEVANJU IN UČENJU

Vlaganje v izobraževanje in usposabljanje po zaključku začetnega izobraževanja je bistveno za nadgradnjo spretnosti, potrebnih na trgu dela. Učenje odraslih kot del vseživljenjskega učenja je nujno za spopadanje z izzivi, povezanimi s konkurenčnostjo gospodarstva, z demografskimi spremembami, nezaposlenostjo, revščino in družbeno izključenostjo, ki marginalizira pomemben delež posameznikov v vseh državah. Kazalnik C6 zajema podatke o različnih skupinah odraslih, ki so vključeni v programe vseživljenjskega izobraževanja. Vsebuje podatke iz raziskave o izobraževanju odraslih v Evropi, *European Adult Education Survey*, in podatke iz raziskave o spretnostih odraslih PIAAC, o vključenostih odraslih v izobraževanje z majhnimi otroki v gospodinjstvu ali o vključenosti odraslih v prostovoljne dejavnosti.

¹⁶ T.i. kazalnik NEET (angl. Neither in employment, education or training).

Tabela C6.1a	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, 2012 ali 2015
Tabela C6.1b	Pripravljenost za vključitev v formalno in/ali neformalno izobraževanje in ovire za vključitev, 2012 ali 2015
Tabela C6.2a	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po starostnih skupinah in mlajših otrocih v skupnem gospodinjstvu, 2012 ali 2015
Tabela C6.2b	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po spolu in mlajših otrocih v skupnem gospodinjstvu, 2012 ali 2015
Tabela C6.2c (na spletu)	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po stopnji izobrazbe in mlajših otrocih v skupnem gospodinjstvu, 2012 ali 2015
Tabela C6.2d (na spletu)	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po delovni aktivnosti in mlajših otrocih v skupnem gospodinjstvu, 2012 ali 2015
Tabela C6.3a	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po delovni aktivnosti in sodelovanju pri prostovoljskih dejavnostih, 2012 ali 2015
Tabela C6.3b	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po starostnih skupinah in sodelovanju pri prostovoljskih dejavnostih, 2012 ali 2015
Tabela C6.3c (na spletu)	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po stopnji izobrazbe in sodelovanju pri prostovoljskih dejavnostih, 2012 ali 2015
Tabela C6.3d (na spletu)	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, po spolu in sodelovanju pri prostovoljskih dejavnostih, 2012 ali 2015
Tabela C6.3e (na spletu)	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje, z mlajšimi otroci v skupnem gospodinjstvu in sodelovanju pri prostovoljskih dejavnostih, 2012 ali 2015
Slika C6.1	Vključenost odraslih v formalno in/ali neformalno izobraževanje po vrsti izobraževanja, 2012 ali 2015
Slika C6.2	Ovire za vključitev v formalno in/ali neformalno izobraževanje, 2012 ali 2015
Slika C6.3	Vključenost v formalno in/ali neformalno izobraževanje mladih odraslih, ki imajo ali nimajo mlajših otrok v skupnem gospodinjstvu, 2012 ali 2015
Slika C6.4	Mlajši otroci v skupnem gospodinjstvu v razmerju do vključenosti v formalno in/ali neformalno izobraževanje po spolu, 2012 ali 2015
Slika C6.5	Prostovoljstvo v razmerju do vključenosti v formalno in/ali neformalno izobraževanje po delovni aktivnosti, 2012 ali 2015
Slika C6.6	Prostovoljstvo v razmerju do vključenosti v formalno in/ali neformalno izobraževanje po starostnih skupinah, 2012 ali 2015

Poglavje D: **UČNO OKOLJE IN ORGANIZACIJA V ŠOLAH**

D1: KOLIKO ČASA UČENCI PREŽIVIJO V RAZREDU

Obseg pouka, ki se izvaja v formalnih razredih, zajema velik delež javnega vlaganja v učenje in je osrednja komponenta učinkovitega šolanja. Obseg pouka in dejavnosti, ki potekajo po pouku in so dostopne učencem, so pomemben pokazatelj o tem, kakšne možnosti imajo učenci za učenje. Ta kazalnik odraža odločitve držav v zvezi s skupnim številom ur obveznega in neobveznega pouka in porazdelitvijo ur po predmetih. Poleg tega ponuja pregled o fleksibilnosti kurikulumov. Vse to nakazuje, kateri snovi, ki naj bi se jo učili učenci pri določeni starosti, pripisujejo na ravni posamezne države in/ali regije večji pomen.

Tabela D1.1	Obseg pouka v obveznem splošnem izobraževanju, 2017
Tabela D1.2	Organizacija obveznega splošnega izobraževanja, 2017
Tabela D1.3a	Obseg pouka po predmetih v primarnem izobraževanju, 2017
Tabela D1.3b	Obseg pouka po predmetih v nižjem sekundarnem izobraževanju, 2017
Tabela D1.4 (na spletu)	Obseg pouka v obveznem splošnem izobraževanju po starosti, 2017
Tabela D1.5a (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 6-letnike, 2017
Tabela D1.5b (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 7-letnike, 2017
Tabela D1.5c (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 8-letnike, 2017
Tabela D1.5d (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 9-letnike, 2017
Tabela D1.5e (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 10-letnike, 2017
Tabela D1.5f (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 11-letnike, 2017
Tabela D1.5g (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 12-letnike, 2017
Tabela D1.5h (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 13-letnike, 2017
Tabela D1.5i (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 14-letnike, 2017
Tabela D1.5j (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 15-letnike, 2017
Tabela D1.5k (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 16-letnike, 2017
Tabela D1.5l (na spletu)	Obseg pouka po predmetih za 17-letnike, 2017
Slika D1.1	Obseg obveznega pouka v splošnem izobraževanju, 2017
Slika D1.2a	Obseg pouka po predmetih v primarnem izobraževanju, 2017
Slika D1.2b	Obseg pouka po predmetih v nižjem sekundarnem izobraževanju, 2017

D2: ŠTEVILO UČENCEV NA UČITELJA IN VELIKOST ODDELKOV

Velikost oddelka¹⁷ je tema mnogih razprav in pomemben dejavnik šolske politike v mnogih državah. Manjše število učencev v oddelku naj bi omogočalo učitelju, da se lahko bolj prilagodi potrebam vsakega posameznika in tudi zmanjša čas, ki je potreben za reševanje motenj pri pouku (disciplinske težave). Manjši oddelki naj bi bili tudi razlog, zaradi katerega starši ponekod svoje otroke vključijo v posamezno šolo. Ta kazalnik proučuje število učencev v oddelku na primarnem in nižjem sekundarnem izobraževanju in kako se je število učencev v oddelku v letu 2015 spremenilo glede na leto 2005. Prav tako prikazuje, koliko učencev povprečno poučuje en učitelj.

¹⁷ Ang.: class size

Tabela D2.1	Povprečna velikost oddelka glede na obliko lastnine ustanove, 2015
Tabela D2.2	Število učencev na učitelja v izobraževalnih ustanovah, 2015
Tabela D2.3	Število učencev na učitelja glede na obliko lastnine ustanove, 2015
Slika D2.1.	Povprečna velikost oddelka po ravneh izobraževanja, 2015
Slika D2.2.	Spremembe velikosti oddelkov, 2005 in 2015
Slika D2.3.	Število učencev na učitelja v višjem sekundarnem izobraževanju po vrsti programa, 2015

D3: PLAČE UČITELJEV

Plače učiteljev predstavljajo največji posamezni strošek šolskega izobraževanja in imajo neposreden vpliv na privlačnost učiteljskega poklica. Vplivajo na odločitev za vpis na študijske programe za izobraževanje učiteljev in zaposlitev v šoli. Finančna kriza (2008) je v mnogih državah sprožila razmislek o zmanjšanju javne porabe, vendar morajo politični odločevalci pazljivo obravnavati plače učiteljev, ko skušajo hkrati zagotavljati kakovost poučevanja in uravnotežiti izobraževalni proračun. Plačilo in delovni pogoji so namreč pomembni, ko skušamo zagotoviti, da se najboljši, visoko sposobni posamezniki odločijo za študij in zaposlitev v šoli ter da tam tudi ostanejo zaposleni.

Kazalnik odraža s predpisi določene osnovne plače učiteljev glede na uradne plačne lestvice in dejansko izplačane plače, ki vključujejo tudi dodatke in druge bonitete. Predstavlja tudi ravni, na katerih se odloča o učiteljskih plačah in merila, ki se pri tem upoštevajo. Učitelji za posamezne dejavnosti ne prejemajo nujno le dodatnega plačila, ampak se jim lahko zmanjša učna obveznost. Tudi to je pomemben del poplačila učiteljem za njihovo delo. Kazalnik prav tako proučuje plače učiteljev v terciarnem izobraževanju in predstavlja konceptualno strukturo plačnih sistemov.

Tabela D3.1a	S predpisi določene plače učiteljev, ki imajo tipično kvalifikacijo, na različnih točkah učiteljske kariere, 2015
Tabela D3.1b (na spletu)	S predpisi določene plače učiteljev, ki imajo minimalno kvalifikacijo, na različnih točkah učiteljske kariere, 2015
Tabela D3.2a	Primerjava izplačanih plač učiteljev s plačami terciarno izobraženih delavcev, 2015
Tabela D3.2b (na spletu)	Primerjava s predpisi določenih plač učiteljev s plačami terciarno izobraženih delavcev, 2015
Tabela D3.2c (na spletu)	Primerjava izplačanih plač učiteljev s plačami terciarno izobraženih delavcev po starostnih skupinah in spolu, 2015
Tabela D3.3a (na spletu)	Primerjava s predpisi določenih plač učiteljev, ki imajo tipično kvalifikacijo, 2015
Tabela D3.3b (na spletu)	Primerjava s predpisi določenih plač učiteljev, ki imajo minimalno kvalifikacijo, 2015
Tabela D3.4	Povprečne izplačane plače učiteljev po starostnih skupinah in spolu, 2015
Tabela D3.5a	Trendi plač učiteljev, ki imajo tipično kvalifikacijo, v obdobju 2000–2015
Tabela D3.5b (na spletu)	Trendi plač učiteljev, ki imajo minimalno kvalifikacijo, v obdobju 2000–2015
Tabela D3.6 (na spletu)	Začetne/najvišje s predpisi določene plače učiteljev, ki imajo minimalno/najvišjo kvalifikacijo, 2015
Tabela D3.7 (na spletu)	Merila za določitev osnovne plače in dodatkov za učitelje v javnih ustanovah, po ravneh izobraževanja, 2015
Tabela D3.8 (na spletu)	Raven, na kateri se odloča o uporabi merila za določitev osnovne plače in dodatkov za učitelje, po ravneh izobraževanja, 2015

Slika D3.1	Primerjava plač učiteljev v nižjem sekundarnem izobraževanju ¹⁸ s plačami terciarno izobraženih delavcev, 2015
Slika D3.2	Plače učiteljev v nižjem sekundarnem izobraževanju na različnih točkah učiteljske kariere, 2015
Slika D3.3	Spremembe plač učiteljev v državah OECD v obdobju 2005–2015
Slika D3.4	Spremembe s predpisi določenih plač učiteljev v nižjem sekundarnem izobraževanju, 2010, 2013 in 2015
Slika D3.5 (na spletu)	Spremembe izplačanih in s predpisi določenih plač učiteljev v nižjem sekundarnem izobraževanju, 2010, 2013 in 2015

D4: KOLIKO UČITELJI POUČUJEJO

Predpisani delovna in učna obveznost le delno določata resničen obseg dela učiteljev, vendar pa omogočata dragocen vpogled, kaj se v posamezni državi od učiteljev pričakuje. Skupaj s plačami učiteljev in povprečno velikostjo oddelkov ta kazalnik predstavlja ključni ukrep, povezan z delom učiteljev. Ure pouka in obseg drugega dela in nalog, ki jih mora opraviti učitelj, so bistvene za privlačnost poklica. Delež časa, ki ga učitelji porabijo za poučevanje, pokaže tudi, koliko časa porabijo za druge dejavnosti – kot so priprava na pouk, popraviljanje izdelkov, strokovno usposabljanje in sestanke s sodelavci. Več kot učitelji učijo, manj časa se lahko posvetijo pripravi na pouk in ocenjevanju učencev ter drugim podobnim nalogam.

Tabela D4.1	Organizacija delovnega časa učiteljev, 2015
Tabela D4.2	Število ur poučevanja na leto, 2000, 2005–2014
Tabela D4.3	Naloge in odgovornosti učiteljev po ravneh izobraževanja, 2015
Slika D4.6 (na spletu)	Dejanska in predpisana učna obveznost v splošnem nižjem sekundarnem izobraževanju, 2015
Slika D4.1	Število ur poučevanja na leto v splošnem nižjem sekundarnem izobraževanju, 2000, 2005 in 2015
Slika D4.2	Število ur poučevanja na leto po ravneh izobraževanja, 2015
Slika D4.3	Delež delovnega časa učiteljev v nižjem sekundarnem izobraževanju, ki je namenjen poučevanju, 2015
Slika D4.a	Obvezne naloge in odgovornosti učiteljev v nižjem sekundarnem izobraževanju, 2015

D5: KDO SO UČITELJI

V mnogih državah OECD se ukvarjajo s problemom, kako zagotoviti ustrezno število dovolj usposobljenih učiteljev v prihodnosti, ko pričakujejo, da bo vedno več vključenih v izobraževanje. Če je v starejši starostni skupini večji delež učiteljev, morajo države razviti učinkovite politike, da bodo učitelje ob upokojitvi nadomestile. Starost učiteljev je tudi eno od pogostih meril za dodatno plačilo oziroma višjo plačo (napredovanje po plačni lestvici), kar vpliva na izdatke za izobraževanje. Kazalnik predstavlja strukturo učiteljev primarnega in sekundarnega izobraževanja glede na starost in spol.

Tabela D5.1	Porazdelitev učiteljev glede na starost, 2005 in 2015
Tabela D5.2	Porazdelitev učiteljev glede na spol, 2015

¹⁸ V Sloveniji so to učitelji predmetnega pouka v osnovni šoli.

Tabela D5.3	Porazdelitev učiteljev glede na spol, 2005 in 2015
Slika D5.1	Povprečna starost učiteljev po ravneh izobraževanja, 2015
Slika D5.2	Porazdelitev učitelje glede na spol, 2015
Slika D5.3	Delež učiteljic na nižjem sekundarnem izobraževanju po starostnih skupinah, 2015

D6: NACIONALNI KRITERIJI ZA VPIS V TERCIARNO IZOBRAŽEVANJE

V terciarno izobraževanje se vpisuje vedno več domačih in mednarodnih študentov. Na povečan vpis vpliva tako večje zanimanje študentov za terciarno izobraževanje, kot povečanje števila razpoložljivih vpisnih mest. Ta novi kazalnik, ki temelji na rezultatih študij nacionalnih kriterijev in pogojev za vpis na prvo stopnjo terciarnih programov, pokaže razlike med sistemi vpisa in izbire študentov v različnih državah, še posebej razlike med odprtimi sistemi in sistemi z omejitvijo vpisa.

Tabela D6.1	Organizacija vpisnih sistemov prvostopenjskih terciarnih programov, 2017
Tabela D6.2 (na spletu)	Vladni ukrepi za podporo/povečanje vpisa v terciarne programe prve stopnje, 2017
Tabela D6.3	Zahtevana izobrazba in učni uspeh za vpis v terciarno izobraževanje, 2017
Tabela D6.4	Vpisni postopek prvostopenjskih terciarnih programov, 2017
Tabela D6.5	Uporaba preverjanja/testiranja za vpis v prvostopenjske terciarne programe, 2017
Tabela D6.6 (na spletu)	Organi, odgovorni za izpitne sisteme za vpis na prvo stopnjo terciarnih programov, 2017
Tabela D6.7a (na spletu)	Vrste preizkusov, ki se uporabljajo kot merilo za sprejem na terciarne javne ustanove, 2017
Tabela D6.7b (na spletu)	Vrste preizkusov, ki se uporabljajo kot merilo za sprejem na terciarne zasebne ustanove z več 50 % javnih sredstev ¹⁹ , 2017
Tabela D6.7c (na spletu)	Vrste preizkusov, ki se uporabljajo kot merilo za sprejem na terciarne zasebne ustanove z manj kot 50 % javnih sredstev, 2017
Tabela D6.8 (na spletu)	Drugi dejavniki, ki se uporabljajo za vstop na prvo stopnjo terciarnih programov, 2017
Tabela D6.9 (na spletu)	Postopek prijave in sprejema v terciarne programe prve stopnje za tuje državljane/tuje študente, 2017
Slika D6.1	Uporaba omejitev števila študentov, ki vstopajo na študijska področja in ustanove v državah z odprtimi in selektivnimi sistemi, 2017
Slika D6.2	Namen in uporaba nacionalnih/osrednjih preizkusov kot merilo za vpis v terciarne ustanove, 2017
Slika D6.3	Postopek prijave za vpis v terciarne programe prve stopnje – uporaba centraliziranih aplikacijskih sistemov, 2017

¹⁹ Ang.: government-dependent private institutions